

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Szczecinie

LSZ – 4101-013-01/2014
P/14/016

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Szczecinie
ul. Jacka Odrowąża 1, 71-420 Szczecin
T +48 91 831 39 00, F +48 91 831 39 66
lsz@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/14/016 – Wykonywanie wyroków wojewódzkich sądów administracyjnych i Naczelnego Sądu Administracyjnego przez urzędy skarbowe i izby celne
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Szczecinie ¹
Kontroler	Robert Lewandowski, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 91867 z dnia 26 sierpnia 2014 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2)
Jednostka kontrolowana	Zachodniopomorski Urząd Skarbowy w Szczecinie, ul. Mieszka I 33, 71-011 Szczecin (dalej: „Urząd” lub „ZPUS”)
Kierownik jednostki kontrolowanej	Andrzej Tyrcha, Naczelnik Urzędu od dnia 10 lipca 2009 r. (dowód: akta kontroli str. 3)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie² wykonywanie przez Zachodniopomorski Urząd Skarbowy w Szczecinie wyroków sądów administracyjnych w latach 2013-2014 (do 27 października 2014 r.)³.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Urząd prawidłowo i bez zbędnej zwłoki wykonywał wyroki sądów administracyjnych korzystne i niekorzystne dla organów podatkowych. Prawidłowo prowadzona była sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia przez ZPUS, przedłużając postępowanie Urząd wyznaczał nowy termin jego zakończenia. W sprawach oddalających skargę podatnika, Urząd m.in. dokonał wpisu hipotek przymusowych na nieruchomościach podatnika lub zwrócił powstałą nadpłatę. Nie stwierdzono zasadnych ponagieł kierowanych przez podatników oraz skarg na bezczynność organu. Nie stwierdzono postępowań w zakresie odpowiedzialności porządkowej i dyscyplinarnej pracowników za bezczynność i opieszałość, a także odpowiedzialności majątkowej za rażące naruszenie prawa. Urząd nie ponosił kosztów z tytułu odsetek zapłaconych w związku z opieszałym wykonywaniem lub niewykonywaniem wyroków sądów administracyjnych, z tytułu odszkodowań ani zasądzonych grzywien.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Postępowanie z wyrokami sądów administracyjnych uwzględniającymi skargę podatnika (uchylającymi w całości lub w części decyzje organów podatkowych)

Opis stanu faktycznego

1. Liczba decyzji wymiarowych⁴, dotyczących podatków PIT, CIT i VAT, podlegających zaskarżeniu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

¹ zwana dalej również NIK.

² NIK stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

³ kontrolą objęto również stan faktyczny w okresie wcześniejszym, mający bezpośredni związek z badanymi zagadnieniami.

⁴ nakładających obowiązki o charakterze pieniężnym, podlegających egzekucji administracyjnej.

w Szczecinie (dalej „WSA w Szczecinie” lub „WSA”)⁵ wyniosła 57 w 2013 r., w tym 40 decyzji wydanych przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Szczecinie (dalej „UKS”) oraz 31 w I półroczu 2014 r., w tym 28 wydanych przez UKS.

W 2013 r. podatnicy wnieśli 26 skarg do WSA na decyzje wymiarowe (w tym na 15 wydanych przez UKS), a w I półroczu 2014 r. – 15 (w tym na 12 wydanych przez UKS). Liczba orzeczeń WSA dotyczących podatków PIT, CIT i VAT, otrzymanych przez Urząd z Izby Skarbowej w Szczecinie (dalej „IS”), wydanych w 2013 r. wyniosła 15, z tego 3 niekorzystne dla organu podatkowego⁶ oraz 19 w I półroczu 2014 r. (wszystkie wyroki korzystne dla organu podatkowego⁷). W 2013 r. i w I półroczu 2014 r. z IS do ZPUS nie wpłynęły orzeczenia WSA uchylające decyzje wymiarowe Dyrektora IS, wydane w pierwszej instancji przez Dyrektora UKS, a dotyczące podatków PIT, CIT i VAT.

Podatnicy wnieśli do Naczelnego Sądu Administracyjnego (dalej „NSA”) łącznie 9 skarg na orzeczenia WSA dotyczące decyzji wymiarowych (podatek PIT, CIT i VAT), w tym 8 w 2013 r. i 1 w I półroczu 2014 r. Organ podatkowy nie składał skarg kasacyjnych. Liczba orzeczeń wydanych przez NSA w wyniku rozpatrzenia skargi kasacyjnej od orzeczenia WSA na decyzje wymiarowe dotyczące PIT, CIT i VAT wyniosła w 2013 r. – 5, w tym 3 orzeczenia niekorzystne dla organów podatkowych⁸ oraz w I półroczu 2014 r. – 3, w tym 2 orzeczenia niekorzystne.

(dowód: akta kontroli str. 5, 6, 7)

2. Szczegółową analizą objęto 8 wyroków sądów administracyjnych, które wpłynęły do Urzędu w 2013 r. i w I półroczu 2014 r., z tego:

- 3 wyroki WSA i 5 wyroków NSA niekorzystnych dla organu podatkowego (uchylających decyzje organów podatkowych i przekazujących sprawę do ponownego rozpatrzenia⁹), dotyczących zobowiązań w podatkach PIT, CIT i VAT, wybranych według kryterium największej kwoty. W żadnym przypadku nie wystąpiła potrzeba zwrotu nadpłaty podatnikowi. W 5 sprawach organem pierwszej instancji był Naczelnik Urzędu, w 3 sprawach (dotyczących wyroków NSA) organem pierwszej instancji był Dyrektor UKS (w sprawach tych NSA orzekł odmiennie niż WSA). We wszystkich sprawach wyrok był kolejnym rozstrzygnięciem sądu administracyjnego w tej samej sprawie.

(dowód: akta kontroli str. 8-13, 58-61, 62, 71, 73, 74-75)

3. Sprawy objęte kontrolą NIK, w których wydane zostały wyroki niekorzystne dla organów podatkowych, dotyczyły podatku CIT za lata 2005-2006 i podatku VAT za lata 2007-2008. Uchylone decyzje organu podatkowego pierwszej instancji wydane zostały w latach 2009-2010. Nie stwierdzono przypadków nieuwzględnienia wyroków sądów i ich niewykonywania przez organy podatkowe w sytuacji zwrotu spraw do ponownego rozpatrzenia w postępowaniu podatkowym. Wyroki WSA i NSA niekorzystne dla organów podatkowych dotyczyły:

- wyrok WSA¹⁰ z dnia 14 czerwca 2013 r. sygn. akt I SA/Sz 1061/12 (wyrok w sprawie dotyczącej określenia w podatku VAT zobowiązań podatkowych za 3 miesiące - wykazywanej w systemie Poltax jako 3 pozycje) – dotyczący

⁵ decyzje utrzymane w mocy przez Dyrektora Izby Skarbowej w Szczecinie.

⁶ uchylające decyzje organów podatkowych.

⁷ oddalające/odrzucające skargę podatnika, umarzające postępowanie ze skargi podatnika.

⁸ oddalające/odrzucające skargę organu podatkowego, umarzające postępowanie ze skargi organu podatkowego, uchylające korzystne dla organu podatkowego orzeczenie WSA.

⁹ z tego: w 3 sprawach WSA uchylił decyzję IS, a następnie Dyrektor IS uchylił decyzję organu I instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia; w 5 sprawach NSA uchylił wyrok WSA i przekazał do ponownego rozpoznania przez WSA.

¹⁰ data wpływu wyroku do Urzędu w dniu 22 października 2013 r., wpływ do IS w dniu 23 września 2013 r.

decyzji Naczelnika ZPUS z dnia 24 czerwca 2010 r. określającej Spółce E. zobowiązanie podatkowe w podatku VAT¹¹. WSA wyrokiem z dnia 14 czerwca 2013 r. uchylił decyzję IS i stwierdził, że decyzja nie podlega wykonaniu (w uzasadnieniu Sąd nakazał przy ponownym postępowaniu uwzględnienie poglądu NSA, który WSA przyjął jako własny; przyczyną uchylecia decyzji było naruszenie przepisów prawa procesowego w sposób mający istotny wpływ na wynik sprawy poprzez wadliwą ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego). Dyrektor IS decyzją z 21 października 2013 r. uchylił decyzję organu I instancji z dnia 24 czerwca 2010 r. w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. Sądy uznały, że wpłacone kwoty na rachunek bankowy strony nie stanowiły zaliczek w rozumieniu art. 19 ust. 11 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług¹², gdyż zapisy zawartej umowy nie dawały podstawy do identyfikacji towaru. Dyrektor IS w decyzji stwierdził m.in., że wskazane jest zbadanie, czy zasadne jest zastosowanie przepisu art. 19 ust. 4 ww. ustawy i określenie obowiązku podatkowego oraz że należy rozważyć podjęcie dodatkowych czynności w celu stwierdzenia jakie dostawy towarów zostały zrealizowane. Do dnia zakończenia kontroli NIK Urząd nie wydał rozstrzygnięcia, prowadząc postępowanie podatkowe 6-krotnie wyznaczał nowy termin załatwienia sprawy celem jej wyjaśnienia stosownie do wskazań NSA, WSA oraz organu podatkowego II instancji. Urząd m.in. wzywał stronę do przedstawienia dokumentów i wyjaśnień, wystąpił o pomoc prawną do II Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, wystąpił do I Urzędu Skarbowego w Radomiu o przeprowadzenie kontroli, wezwał osobę fizyczną do udzielenia informacji.

- wyrok NSA¹³ z dnia 22 października 2013 r. sygn. akt I FSK 1726/12 – dotyczący decyzji Dyrektora UKS z dnia 29 września 2009 r. określającej nadwyżkę i zobowiązanie podatkowe w podatku VAT¹⁴. Wyrokiem z dnia 22 października 2013 r. NSA uchylił zaskarżony wyrok WSA w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania WSA (przyczyną uchylecia było uchybienie organów podatkowych natury procesowej; WSA miał rozpatrzyć, czy zostały spełnione przesłanki objęcia dostaw stawką 0% w ramach WDT). WSA wyrokiem z dnia 18 grudnia 2013 r. oddalił skargę. W dniu 5 marca 2014 r. wpłynęła do IS skarga kasacyjna na orzeczenie WSA z dnia 18 grudnia 2013 r. Do dnia zakończenia kontroli NIK sprawa nadal była w rozpoznaniu przed NSA.
- wyrok NSA¹⁵ z dnia 15 kwietnia 2014 r. sygn. akt I FSK 657/13 – dotyczący decyzji Dyrektora UKS z dnia 27 października 2009 r. określającej nadwyżkę i zobowiązanie podatkowe VAT¹⁶. NSA wyrokiem z dnia

¹¹ za VIII 2007 r. w kwocie 84.464 zł, za IX 2007 r. w kwocie 331.278 zł i za X 2007 r. w kwocie 129.181 zł.

¹² Dz.U. z 2011 r., Nr 177, poz. 1054 ze zm.

¹³ data wpływu wyroku do Urzędu w dniu 25 grudnia 2013 r., brak danych o wpływie wyroku do IS.

¹⁴ za: I 2007 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy w kwocie 120.725 zł; II 2007 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym do zwrotu na rachunek podatnika w kwocie 128.299 zł; III 2007 r. zobowiązanie podatkowe w podatku VAT w kwocie 11.697 zł; IV 2007 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy w kwocie 7.961 zł; V 2007 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy w kwocie 12.956 zł; VI 2007 r. zobowiązanie podatkowe w podatku VAT w kwocie 34.059 zł; VII 2007 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy w kwocie 15.897 zł; VIII 2007 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy w kwocie 26.408 zł; IX 2007 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy w kwocie 41.128 zł; X 2007 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy w kwocie 55.080 zł; XI 2007 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy w kwocie 67.223 zł; XII 2007 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym do zwrotu na rachunek podatnika w kwocie 85.189 zł.

¹⁵ data wpływu wyroku do Urzędu w dniu 26 czerwca 2014 r., data wpływu wyroku do IS w dniu 2 czerwca 2014 r.

¹⁶ za: I 2008 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy w kwocie 5.094 zł; II 2008 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy

15 kwietnia 2014 r. uchylił zaskarżony wyrok WSA w całości i przekazał do ponownego rozpoznania przez WSA (przyczyną uchylenia był brak przeprowadzenia dowodu – odmowa uwzględnienia wniosku strony o przesłuchanie świadka na okoliczności, które zostały ustalone na niekorzyść strony). WSA wyrokiem z dnia 23 lutego 2014 r. oddalił skargę.

- wyrok NSA¹⁷ z dnia 15 kwietnia 2014 r. sygn. akt I FSK 658/13 – dotyczący decyzji Dyrektora UKS z dnia 27 października 2009 r. określającej nadwyżkę i zobowiązanie podatkowe w podatku VAT¹⁸. NSA wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2014 r. uchylił zaskarżony wyrok WSA w całości i przekazał do ponownego rozpoznania przez WSA (przyczyną uchylenia był brak przeprowadzenia dowodu – odmowa uwzględnienia wniosku strony o przesłuchanie świadka na okoliczności, które zostały ustalone na niekorzyść strony). WSA wyrokiem z dnia 23 lipca 2014 r. oddalił skargę.
- wyrok NSA¹⁹ z dnia 25 czerwca 2013 r. sygn. akt II FSK 2176/11 – dotyczący decyzji Naczelnika Urzędu z dnia 15 maja 2009 r. określającej Spółce H.V. stratę w podatku dochodowym od osób prawnych²⁰. NSA wyrokiem z dnia 25 czerwca 2013 r. uchylił zaskarżony wyrok WSA w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez WSA (przyczyną uchylenia były naruszenia przepisów postępowania przed WSA). WSA wyrokiem z dnia 6 listopada 2013 r. oddalił skargę.
- wyrok NSA²¹ z dnia 25 czerwca 2013 r. sygn. akt II FSK 2183/11 – dotyczący decyzji Naczelnika Urzędu z dnia 15 maja 2009 r. określającej Spółce H.V. zobowiązanie w podatku dochodowym od osób prawnych²². NSA wyrokiem z dnia 25 czerwca 2013 r. uchylił zaskarżony wyrok WSA w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez WSA (przyczyną uchylenia były naruszenia przepisów postępowania przed WSA). WSA wyrokiem z dnia 6 listopada 2013 r. oddalił skargę.

(dowód: akta kontroli str. 8-13, 26-34, 71, 73, 74-75, 76-90, 92-110, 111-127, 128-146, 147-163)

4. W 5 przypadkach wyroków NSA niekorzystnych dla organów podatkowych, Urząd nie miał obowiązku prowadzenia postępowań podatkowych – w 1 przypadku sprawa wróciła do rozpoznania przed NSA, w 4 przypadkach WSA wyrokami (wydanymi po objętych badaniem wyrokach NSA) oddalił skargi podatników. W 1 sprawie (3 pozycje w systemie Poltax) dotyczącej wyroku WSA z dnia 14 czerwca 2013 r. sygn. akt I SA/Sz 1061/12, ZPUS prawidłowo i terminowo podejmował działania w zakresie wyjaśnienia stanu faktycznego będącego przedmiotem sprawy (str. 3 i 4 niniejszego wystąpienia pokontrolnego). W badanych sprawach zobowiązania wynikające z decyzji administracyjnych zostały uregulowane przez podatników, nadpłaty podatku zwrócone przez Urząd – przed wpływem ww. wyroków do Urzędu.

(dowód: akta kontroli str. 8-13, 70, 73)

w wysokości 12.726 zł; III 2008 r. zobowiązanie podatkowe VAT w wysokości 4.463 zł; IV 2008 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym w kwocie 266.386 zł, w tym: 156.423 zł do zwrotu na rachunek podatnika, 109.963 zł do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy.

¹⁷ data wpływu wyroku do Urzędu w dniu 26 czerwca 2014 r., data wpływu wyroku do IS w dniu 2 czerwca 2014 r.

¹⁸ za: V 2008 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym w kwocie 85.918 zł, w tym: 37.970 zł do zwrotu na rachunek podatnika, 47.948 zł do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy, VI 2008 r. nadwyżkę podatku VAT naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy w kwocie 58.781 zł; VII 2008 r. zobowiązanie podatkowe w podatku VAT w wysokości 41.740 zł; VIII 2008 r. zobowiązanie podatkowe w podatku VAT w kwocie 29.212 zł; IX 2008 r. zobowiązanie podatkowe w podatku VAT w wysokości 33.279 zł.

¹⁹ data wpływu wyroku do Urzędu w dniu 14 sierpnia 2013 r., data wpływu wyroku do IS w dniu 12 sierpnia 2013 r.

²⁰ za 2005 r. w wysokości 148.183,50 zł.

²¹ data wpływu wyroku do Urzędu w dniu 14 sierpnia 2013 r., data wpływu wyroku do IS w dniu 12 sierpnia 2013 r.

²² za 2006 r. w wysokości 45.109 zł.

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

2. Postępowanie z wyrokami oddalającymi skargę podatnika, utrzymującymi w mocy decyzje organów podatkowych

Opis stanu
faktycznego

1. W badanej próbie uwzględniono 5 wyroków sądów administracyjnych, które wpłynęły do Urzędu w 2013 r. i w I półroczu 2014 r.:

- 3 wyroki WSA i 2 wyroki NSA – korzystne dla organu podatkowego, dotyczące zobowiązań w podatkach PIT, CIT i VAT, wybrane według kryterium największej kwoty, z tego wszystkie oddalające skargę podatnika, w tym 1 wyrok dotyczący odmowy stwierdzenia nadpłaty²³ w kwocie 4.585.890 zł. We wszystkich sprawach organem pierwszej instancji był Naczelnik Urzędu, a wyroki NSA stanowiły kolejne rozstrzygnięcia sądu administracyjnego w tej samej sprawie (NSA nie orzekł odmiennie niż WSA).

(dowód: akta kontroli str. 8-13, 58-61, 62, 72, 164, 165, 166, 167)

Sprawy objęte kontrolą NIK, w których wydane zostały wyroki WSA i NSA korzystne dla organów podatkowych, dotyczyły:

- wyrok WSA z dnia 17 kwietnia 2013 r. sygn. akt I SA/Sz 1051/12 – dotyczący decyzji Naczelnika ZPUS z dnia 1 grudnia 2011 r. określającej wysokość zobowiązania w podatku dochodowym od osób prawnych za 2008 r. w kwocie 11.014.667 zł oraz odmawiającej stwierdzenia nadpłaty w podatku dochodowym od osób prawnych za 2008 r. w kwocie 4.585.890 zł i stwierdzenia nadpłaty odsetek za zwłokę z tytułu ww. podatku w kwocie 128.851 zł. WSA wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2013 r. oddalił skargę na decyzję IS. Na wyrok WSA podatnik złożył skargę kasacyjną do NSA, sprawa w toku.
- wyrok WSA z dnia 11 września 2013 r. sygn. akt I SA/Sz 172/13 – dotyczący decyzji Naczelnika ZPUS z dnia 15 maja 2012 r. określającej zobowiązanie w podatku dochodowym od osób prawnych za 2006 r. w wysokości 506.108 zł. WSA wyrokiem z dnia 11 września 2013 r. oddalił skargę na decyzję organu II instancji.
- wyrok WSA z dnia 22 maja 2013 r. sygn. akt I SA/Sz 905/12 – dotyczący decyzji Naczelnika Urzędu z dnia 12 stycznia 2011 r. określającej wysokość zobowiązania w podatku dochodowym od osób prawnych za 2008 r. w kwocie 1.473.030 zł. WSA wyrokiem z dnia 22 maja 2013 r. oddalił skargę na decyzję organu II instancji.
- 2 wyroki NSA²⁴ z dnia 23 maja 2013 r. sygn. akt II FSK 1907 i II FSK 1908/11 – dotyczące decyzji Naczelnika ZPUS z dnia 16.12.2009 r. określających: - wysokość zobowiązania w podatku dochodowym od osób prawnych za 2006 r. w kwocie 1.722.587 zł (NSA wyrokiem z dnia 23 maja 2013 r. oddalił

²³ wyrok WSA oddalający skargę podatnika, sprawa w toku przed NSA (dokonano wpisu hipotek przymusowych na nieruchomościach podatnika).

²⁴ wpływ wyroków do Urzędu w dniu 10 lipca 2013 r., po przeprowadzeniu postępowania decyzje administracyjne wydano w dniu 28 października 2013 r.

skargę kasacyjną od wyroku WSA); - wysokość zobowiązania w podatku dochodowym od osób prawnych za 2007 r. w kwocie 1.382.576 zł (NSA wyrokiem z dnia 23 maja 2013 r. oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA).
(dowód: akta kontroli str. 58-61)

2. W sprawach, w których zapadły prawomocne wyroki sądów administracyjnych, korzystne dla organów podatkowych, Urząd prawidłowo podejmował działania zmierzające do wyegzekwowania należności oraz ich zabezpieczenia:

- wyrok WSA z dnia 17 kwietnia 2013 r. sygn. akt I SA/Sz 1051/12 – dokonano wpisu hipotek przymusowych na nieruchomościach podatnika, a postępowanie egzekucyjne zawieszono z dniem 28 lutego 2013 r. w związku z określeniem wysokości zobowiązania w podatku dochodowym od osób prawnych za 2008 r. w kwocie 11.014.667 zł oraz odmową stwierdzenia nadpłaty w podatku dochodowym od osób prawnych za 2008 r. w kwocie 4.585.890 zł i stwierdzenia nadpłaty odsetek za zwłokę z tytułu ww. podatku w kwocie 128.851 zł.;
- wyrok WSA z dnia 11 września 2013 r. sygn. akt I SA/Sz 172/13 – zapłata zobowiązania w kwocie 75.092 zł (pozostaje zaległości do zapłaty) nastąpiła przed wydaniem wyroku, tj. w dniu 21 listopada 2012 r.;
- wyrok WSA z dnia 22 maja 2013 r. sygn. akt I SA/Sz 905/12 – zapłata zobowiązania w kwocie 579.540 zł (pozostaje zaległości do zapłaty) nastąpiła przed wydaniem wyroku, tj. dnia 29 sierpnia 2012 r.;
- 2 wyroki NSA²⁵ z dnia 23 maja 2013 r. sygn. akt II FSK 1907 i II FSK 1908/11 – zwrot nadpłaty (odpowiednio kwoty 22.485 zł i 51.484 zł) nastąpił 19 listopada 2013 r.

(dowód: akta kontroli str. 58-61, 62, 164, 165, 166, 167)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

3. Ponaglenia kierowane przez podatników do organu wyższego stopnia (dyrektora IS) na niezłatwienie sprawy w terminie oraz skargi na bezczynność organów podatkowych do WSA; odpowiedzialność porządkowa i dyscyplinarna pracownika za bezczynność i opieszałość; odpowiedzialność za błędy na podstawie ustawy z 20 stycznia 2011 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa

Opis stanu
faktycznego

1. W 2013 r. i w I półroczu 2014 r. w 1 przypadku²⁶ podatnik skorzystał z przysługującego mu, na podstawie art. 141 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa²⁷, prawa wniesienia ponaglenia na niezłatwienie

²⁵ wpływ wyroków do Urzędu w dniu 10 lipca 2013 r., po przeprowadzeniu postępowania decyzje administracyjne wydano w dniu 28 października 2013 r.

²⁶ w sprawie nieobjętej badaniami kontrolnymi NIK (próby wyroków WSA i NSA).

²⁷ Dz.U. z 2012 r. poz. 749 ze zm., dalej O.p.

sprawy w terminie do organu wyższego stopnia. Ponaglenie wpłynęło do IS w dniu 21 stycznia 2013 r. w związku z postanowieniem ZPUS o zmianie przewidywanego terminu zakończenia kontroli podatkowej prowadzonej w Spółce A.A. W uzasadnieniu ponaglenia podniesiono m.in. naruszenie zasad ogólnych prowadzenia kontroli podatkowej (zasady pisemności, praworządności, prowadzenia kontroli podatkowej w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych). Postanowieniem z dnia 14 lutego 2013 r. Dyrektor IS uznał ponaglenie za nieuzasadnione i stwierdził m.in., że w sprawie nie zachodzą okoliczności uzasadniające konieczność zastosowania instytucji prawnej ponaglenia. Stan faktyczny sprawy wskazał, że przedłużanie terminu zakończenia kontroli uzasadnione było koniecznością pozyskania od Spółki niezbędnych dowodów i informacji, na podstawie których możliwa będzie ocena prawidłowości zobowiązań w podatku dochodowym od osób prawnych za lata 2010-2011.

W badanym okresie podatnicy nie korzystali z prawa złożenia skargi do WSA na bezczynność Urzędu w trybie przepisu art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi²⁸.

(dowód: akta kontroli str. 63)

2. W 2013 r. i I półroczu 2014 r. nie zaistniały przesłanki uzasadniające wszczęcie wobec pracowników Urzędu postępowań porządkowych lub dyscyplinarnych w oparciu o przepis art. 142 O.p.

(dowód: akta kontroli str. 63)

3. Przeciwno pracownikom Urzędu w badanym okresie nie wszczynano postępowań w celu ustalenia ich odpowiedzialności za błędy na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 stycznia 2011 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa²⁹.

(dowód: akta kontroli str. 63)

4. W latach 2013-2014 (do dnia 31 sierpnia) zewnętrzne organy kontrolne (inne niż NIK) nie przeprowadzały kontroli w Urzędzie w zakresie wykonywania przez Urząd wyroków wojewódzkich sądów administracyjnych i Naczelnego Sądu Administracyjnego.

(dowód: akta kontroli str. 4)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

4. Koszty z tytułu odsetek zapłaconych w związku z opieszałym wykonaniem lub niewykonaniem wyroków sądów administracyjnych, wypłaconych odszkodowań oraz zasądzonych grzywien

Opis stanu
faktycznego

W 2013 r. i w I półroczu 2014 r. w Urzędzie:

1. Nie ponoszono kosztów z tytułu odsetek zapłaconych w związku z opieszałym wykonywaniem lub niewykonaniem wyroków sądów administracyjnych, w tym z PIT, CIT i VAT.

²⁸ Dz.U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.

²⁹ Dz.U. Nr 34, poz. 173

2. Nie wystąpiły przypadki występowania przez podatników o odszkodowanie na podstawie art. 154 § 4 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z poniesieniem szkody wskutek niewykonania orzeczenia sądu.

3. Nie wystąpiły przypadki występowania przez podatników o ukaranie Naczelnika Urzędu grzywną na podstawie art. 154 § 1 i § 6 ww. ustawy w związku z niewykonaniem wyroku uwzględniającego skargę na beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania.

(dowód: akta kontroli str. 65)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

IV. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli³⁰ kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Szczecinie.

Szczecin, dnia listopada 2014 r.

Kontroler
Robert Lewandowski
Główny specjalista kontroli państwowej

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Szczecinie
Dyrektor

.....
podpis

.....
podpis

³⁰ Dz.U. z 2012 r., poz. 82 ze zm.